

THE EFFECTS OF PHYSICAL ACTIVITY WITH PLAY BASED ON ACP: ACTIVE CHILD PROGRAM TO PROMOTE SOCIAL-EMOTIONAL SKILLS IN EARLY CHILDHOOD WITH AUTISM

Mukkharin PHAENGTHO^{1*}, Onanong RITTHIRUCHAI¹ and Piyawan SRISURUK¹

1 Faculty of Education, Khon Kaen University, Thailand; mukkharin.p@kkumail.com (Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 9 January 2026

Revised: 23 January 2026

Published: 13 February 2026

ABSTRACT

This research aimed to 1) develop a physical play-based activity kit based on the ACP concept to promote emotional and social skills in children with autism, and 2) compare the pre- and post-use results of using a physical play-based activity kit based on the ACP concept to promote emotional and social skills in early childhood with autism. The target group consisted of 6 early childhood children with autism, aged 5-10 years, receiving services at the Bueng Kan Provincial Special Education Center, Bueng Khong Long Service Unit. They were medically diagnosed with autism using a purposive sampling method. The research instruments included 1) a physical play-based activity kit, and 2) an emotional and social skills assessment form. Data were analyzed using basic statistics, including means, standard deviations, and Wilcoxon Signed-Rank Test.

The research results found that 1) the physical activity package by playing was examined by 5 experts with a consistency index of 0.97 and each activity package was between 0.87-1.00, indicating that the physical activity package was consistent and had the highest level of appropriateness ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.17). 2) The emotional and social skills of early childhood children with autism after using the physical activity package by playing were significantly higher than before using the activity package at the .05 level, indicating that the physical activity package by playing affected the development of emotional and social skills of early childhood children with autism.

Keywords: Physical Activity Play program, Active Child Program: ACP, Early Childhood with Autism

CITATION INFORMATION: Phaengtho, M., Ritthiruchai, O., & Srisuruk, P. (2026). The Effects of Physical Activity with Play Based on ACP: Active Child Program to Promote Social-Emotional Skills in Early Childhood with Autism. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 4(2), 43

ผลการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม

มุขรินทร์ แพงโท¹, อรอนงค์ ฤทธิ์ฤกษ์¹ และ ปิยะวรรณ ศรีสุรักษ์¹

1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น; mukharin.p@kkumail.com (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพีเพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กที่มีภาวะออทิซึม และ 2) เปรียบเทียบผลก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม กลุ่มเป้าหมาย เด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม ช่วงอายุ 5-10 ปี จำนวน 6 คน ได้รับการวินิจฉัยทางกายแพทย์ว่ามีภาวะออทิซึม โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่น และ 2) แบบประเมินทักษะทางอารมณ์และสังคม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน และการวิเคราะห์ทางสถิติ Wilcoxon Signed-Rank Test ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นมีค่าดัชนีความสอดคล้องของอยู่ที่ 0.97 แสดงให้เห็นว่า ชุดกิจกรรมทางกายมีความสอดคล้อง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.17) และ 2) ทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กที่มีภาวะออทิซึมหลังการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นสูงขึ้นกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่น, แนวคิดเอซีพี, เด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม

ข้อมูลการอ้างอิง: มุขรินทร์ แพงโท, อรอนงค์ ฤทธิ์ฤกษ์ และ ปิยะวรรณ ศรีสุรักษ์. (2569). ผลการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 4(2), 43

บทนำ

ทักษะทางด้านการจัดการอารมณ์และสังคม (Social Emotional Learning: SEL) ถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการใช้ชีวิตร่วมกันของคนทุกช่วงวัยการที่ครอบครัวและครูจะช่วยกันหนุนเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็กนั้น หลักเลียงไม่ได้ว่าปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดขึ้น ความเครียดที่เพิ่มขึ้นจากการต้องเรียนรู้เครื่องมือและวิถีชีวิตใหม่ๆ อาจกระทบหรือส่งผลต่อ “ความสัมพันธ์” และ “การเรียนรู้” ของเด็ก ดังนั้น การเสริมสร้างทักษะด้านการจัดการอารมณ์และสังคม จึงเป็นตัวช่วยสำคัญต่อทั้งความสัมพันธ์และการเรียนรู้ (อรุณฉัตร คุรุวานิชย์, 2564) สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีภาวะออทิซึมได้เป็นอย่างดี คือการส่งเสริมการเล่นให้เหมาะสมตามวัย เนื่องด้วยลักษณะของเด็กที่มีภาวะออทิซึมที่มักมีปัญหาทางภาษา การสื่อสาร การตีความหมาย นั่นก็ส่งผลต่อพัฒนาการ เล่น และการสร้างสัมพันธ์ภาพต่อผู้อื่นได้ การส่งเสริมให้เด็กที่มีภาวะออทิซึมได้เล่นตามวัยจะช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาการเล่นจากขั้นที่หยุดชะงัก ได้เริ่มต้นด้วยการสร้างโอกาสในการเล่นที่หลากหลาย ให้เด็กได้มีโอกาสเล่นของเล่นที่หลากหลายหรือของเล่นเดิมในวิธีการเล่นที่แตกต่างจากเดิม โอกาสในการเล่นกับเด็กวัยเดียวกัน และเพื่อนเล่นที่หลากหลาย (ทวิศักดิ์ สิริรัตน์เรขา, 2560) การเล่น คือ ภาษาที่เป็นสากลของเด็ก ซึ่งสามารถเรียนรู้ที่จะเข้าใจกัน และเรียนรู้ที่จะเข้าใจโลก รอบตัวผ่านการเล่น เด็กเรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมายจากการเล่น การเล่นช่วยให้เด็กมีทักษะทางสังคมที่สร้างความสุขและทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้การเล่นของเด็กมีความหมายเทียบเท่าการทำงานของผู้ใหญ่ เพราะเด็กเรียนรู้ผ่านการเล่น จึงมักใช้คำว่าให้เด็กเล่น การเล่นอย่างอิสระ เป็นการเล่นที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กอย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจแม้ว่าครูจะเป็นผู้เลือกสรรวัสดุอุปกรณ์จัดสถานที่หรือกำหนดบริเวณให้เด็กเล่นและกำหนดกติกาบางอย่าง ในการเล่นอิสระ ครูก็ไม่ได้เป็นผู้กำกับการเล่นของเด็ก เด็กจะเป็นผู้กำหนดการเล่นเอง และหากครูมาร่วมเล่นด้วย ครูก็ต้องลดบทบาทของความเป็นครูให้เป็นเพียงผู้ร่วมเล่น และให้เด็กเป็นผู้นำในการเล่น เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้รับประโยชน์จากการเล่นอิสระอย่างเต็มที่ (ธิดา พิทักษ์สินสุข, 2561) การส่งเสริมการเล่นในเด็กที่มีภาวะออทิซึมควรมีการกำหนดเป้าหมายในแต่ละขั้นให้ชัดเจน และเมื่อผ่านขั้นหนึ่งแล้วก็ส่งเสริมพัฒนาต่อไปอีกขั้น จนเด็กสามารถเล่นสมมติเป็น ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมทางกายตามแนวคิดเอซีพี (Active Child Program) ที่มีการนำกฎกติกา เข้ามา让孩子ได้เรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหวทางกาย โดยถ่ายทอดความสุขของการทำกิจกรรมทางกายและการเล่น เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้มีการเคลื่อนไหวทางร่างกายที่หลากหลาย สนุกกับการมีกิจกรรมทางกาย แนวคิดเอซีพี (Active Child Program) หรือชื่อเรียกอีกอย่างว่า THAI-ACP เป็นการพัฒนาด้านแบบการส่งเสริมการเล่นในบริบทของไทย เพื่อทักษะของเด็กและเยาวชน โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นการสร้างทางเลือกในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเด็กให้เกิดความหลากหลาย (TPAK, 2563) Active Child Program ใช้การบริหารเชิงพฤติกรรมศาสตร์ กระตุ้นให้ออกกำลังกายด้วยตนเองผ่านการออกมาเล่น โดยใช้ 3 ปัจจัย คือ การรับรู้ ความต้องการ และสภาพแวดล้อม สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อพัฒนาสมรรถภาพของร่างกาย ทำให้เกิดสุขภาพที่ดี ความมุ่งมั่น มีการแบ่งปัน สามารถเข้าสังคมได้ดีขึ้น ทั้งยังพัฒนาสมอง (สสส. และศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ, ม.ป.ป.)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทักษะทางอารมณ์และสังคมมีความสำคัญต่อพัฒนาการของเด็กที่มีภาวะออทิซึมอย่างรอบด้าน เป็นจุดเริ่มต้นที่ส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการและยังส่งผลต่อการใช้ชีวิต การอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการใช้ชีวิตของเด็กต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม” โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กที่มีภาวะออทิซึม 2) เพื่อเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม

การทบทวนวรรณกรรม

เด็กที่มีภาวะออทิซึม หมายถึง บุคคลที่มีความผิดปกติของสมองทำให้มีความบกพร่องทางการสื่อสาร การแสดงออกทางพฤติกรรม อารมณ์ และการเข้าสังคม บางครั้งอาจแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ออกมาเนื่องจากไม่สามารถแสดงความต้องการของตนเองได้ มักมีพฤติกรรมซ้ำๆ ใช้ชีวิตตามแบบแผน ขาดความสนใจต่อสิ่งรอบตัว มักประสบปัญหาในการนอนหลับและความฉุนเฉียวง่าย แม้ว่าเด็กที่มีภาวะออทิซึมจะมีลักษณะที่เป็นปัญหาหลายอย่างแต่ก็มีจุดเด่นหลายอย่าง เช่น สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่มีความละเอียดและสามารถจดจำข้อมูลเป็นระยะเวลาอันยาวนาน มีความสามารถในการมองและการฟัง มีความสามารถในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ดนตรี หรือศิลปะ (National Institute of Mental Health, 2018) พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในเด็กที่มีภาวะออทิซึม มีความเฉพาะของแต่ละบุคคล เช่น อารมณ์รุนแรง กรีดร้อง และทำพฤติกรรมซ้ำๆ ทำลายข้าวของ ก้าวร้าวต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ทำร้ายตนเอง อยู่ไม่นิ่ง นั่งไม่ติดที่ หรือชนผิดปกติ (เพ็ญแข ลิมศิลา, 2545 อ้างถึงใน ภาคินี มานะแท้, 2556)

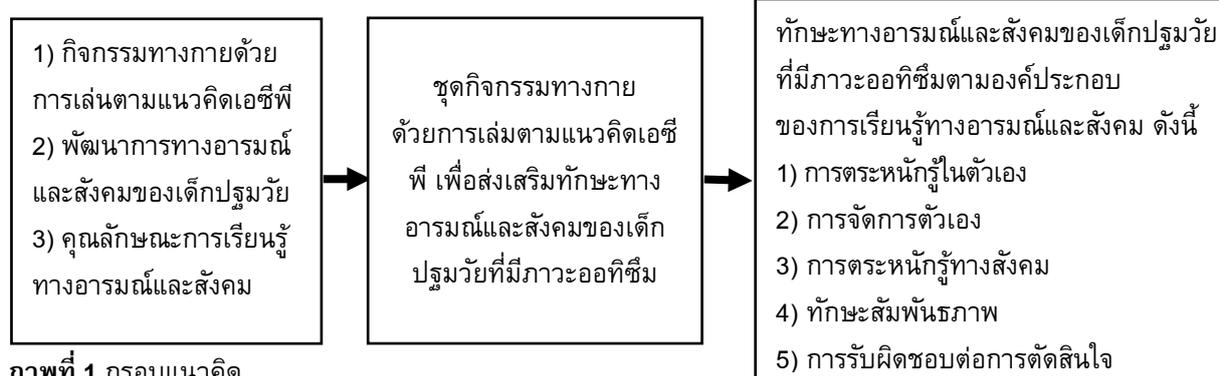
ทักษะทางอารมณ์และสังคม คือ การรวมสองความสามารถที่จะช่วยทำให้เกิดเป็นประสิทธิผลในชีวิตประจำวันได้อย่างราบรื่น การเรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น เข้าใจกติกาของสังคมรับรู้และเข้าใจอารมณ์ของผู้อื่น เข้าใจถึงอารมณ์และเลือกที่จะปฏิบัติตนเองได้อย่างเหมาะสม พัฒนาการทางด้านอารมณ์จะเกิดควบคู่ไปกับพัฒนาการด้านสังคม ตั้งแต่แรกเกิดทารกสามารถแสดงอารมณ์ได้ 3 ชนิด คือ โกรธ กลัว และดีใจ (ฐิติมา ชูใหม่, 2559) พัฒนาการด้านอารมณ์ของแต่ละบุคคลมีพื้นฐานและเอกลักษณ์ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เด็กแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมไม่เหมือนกัน แม้พื้นฐานอารมณ์จะเป็นปัจจัยทางชีวภาพที่มีอิทธิพลตั้งแต่แรกเกิด แต่สิ่งแวดล้อมก็มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาอารมณ์ของเด็กเช่นเดียวกัน (พินดา ศิริอำพันธ์กุล และคณะ, 2563) ส่วนพัฒนาการด้านสังคมเป็นความสามารถในการรับรู้เข้าใจอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น รวมไปถึงการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก เพื่อการรักษาสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม (ปัญญชลี จงไพบูลย์พัฒนา, 2563) รวมถึงทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม องค์ประกอบของการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (Social and Emotional Learning: SEL) แบ่งออกเป็น 5 ส่วนหลัก ได้แก่ การตระหนักรู้ตัวเอง (Self-awareness) ซึ่งรวมถึงการระบุมอารมณ์และความสามารถของตนเอง การจัดการตัวเอง (Self-management) เช่น การควบคุมอารมณ์และมีวินัย การตระหนักรู้สังคม (Social awareness) คือการเข้าใจมุมมองผู้อื่น การเข้าอกเข้าใจ และเคารพความแตกต่าง ทักษะสัมพันธ์ภาพ(Relationship skill) เช่น การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน และ การรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ (Responsible decision-making) โดยการเรียนรู้แก้ไขปัญหาและประเมินผลลัพธ์ (CASEL, n.d.) สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีภาวะออทิซึมได้เป็นอย่างดี คือการส่งเสริมการเล่นให้เหมาะสมตามวัย

การเล่นส่งผลต่อการพัฒนาสมองของเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะในช่วงอายุ 0-6 ปี ส่งผลให้ความสามารถในการคิด และการเรียนรู้ของเด็กดีขึ้น ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กครบทุกด้าน สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กผ่านการเล่นจะช่วยให้เด็กรู้จักกฎเกณฑ์ เมื่อโตขึ้นจะทำให้รู้การปฏิบัติตนในสังคม การเล่นสามารถเริ่มตั้งแต่เด็กยังเป็นทารก การเล่นที่เป็นธรรมชาติ สนุกสนาน จะแสดงออกจากร่างกายของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้มีพัฒนาการทักษะทางสังคม (Social skill) การเคลื่อนไหว (Motor skill) และการคิด (Cognitive thinking) เด็กสามารถเรียนรู้จากการเล่นกับผู้อื่น สิ่งสำคัญคือ การเล่นเป็นการเรียนรู้สำคัญตลอดชีวิต (Anderson & Bailey, 2010) ด้านเอซีพี เป็นโปรแกรมที่ใช้การบริหารเชิงพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อให้สามารถออกกำลังกายด้วยตนเอง ผ่านการเล่น โดยใช้ 3 ปัจจัย คือ การรับรู้ ความต้องการ สภาพแวดล้อม ซึ่งโปรแกรมนี้เป็นไปตามแนวทางนวัตกรรม Active Play ของ สสส. โดยเป็นความร่วมมือของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และมหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อพัฒนาสมรรถนะของร่างกาย การออกกำลังกาย สามารถส่งเสริมความมุ่งมั่น การแข่งขัน และการเข้าสังคม เน้นการเล่นที่แท้จริง โดยเป็นการเล่นที่เกิดจากตัวเด็กเพื่อไม่ให้เกิดการจำกัดประสบการณ์ของเด็ก

สมมติฐานการวิจัย

ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี (Active Child Program) สามารถส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึมได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในรูปแบบก่อนทดลอง (Pre-Experimental Research) ตามแบบแผนการวิจัย One Group Pretest-Posttest Design) กลุ่มเป้าหมายในครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม ช่วงอายุ 5-10 ปี จำนวน 6 คน ที่รับบริการ ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดบึงกาฬ หน่วยบริการบึงโขงหลง โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กที่มีภาวะออทิซึม จำนวน 5 ชุดกิจกรรม 1 ชุดกิจกรรม ประกอบด้วย กิจกรรมย่อย 3 กิจกรรม รวมทั้งสิ้น 15 กิจกรรม และ 2) แบบประเมินทักษะทางอารมณ์และสังคม เป็นแบบประเมินพฤติกรรม 5 ด้าน รวม 32 ข้อ ใช้เกณฑ์การให้คะแนน 4 ระดับ (0-3) ทั้ง 2 เครื่องมือได้ออกแบบให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมตามแนวทางการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (CASEL, nd.) และการเปรียบเทียบคุณลักษณะตามเกณฑ์กับพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยของรังสิริศม์ วงศ์อุปราช และ ศศิลักษณ์ ชัยนกิจ ในด้านการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้มีการหาความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่า IOC ของชุดกิจกรรม = 0.97 และแบบประเมิน = 0.92 และได้มีการตรวจสอบความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินด้วยผู้ประเมินมากกว่า 1 คน ซึ่งผ่านการอบรมและชี้แจงการใช้แบบประเมินเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการประเมิน ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Intraclass Correlation Coefficient (ICC) พบค่าความเชื่อมั่นรายบุคคล (Single Measures) เท่ากับ .989 และค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ย (Average Measures) เท่ากับ .995 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก ระยะเวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 60 นาที โดยแบ่งเป็น 4 ชั้นตอน ดังนี้ ชั้นเตรียมความพร้อม 10 นาที ชั้นอธิบายและสาธิต 10 นาที ชั้นปฏิบัติ 30 นาที และชั้นสรุป 10 นาที โดยมีการวัด ประเมินตามแบบประเมิน ในสัปดาห์ก่อนและหลังดำเนินกิจกรรม การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบผลก่อนและหลังเรียนด้วยสถิติ Wilcoxon Signed-Rank Test

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์ และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม พบว่า

1) การพัฒนาชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์ และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม มีการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.97 และความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.67 นอกจากนี้เพื่อความสอดคล้องกับการ

ประเมินทักษะทางอารมณ์และสังคม จึงได้วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น (ICC) พบว่า ค่าความเชื่อมั่นรายบุคคล (Single Measures) เท่ากับ .989 และค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ย (Average Measures) เท่ากับ .995 ซึ่งอยู่ในระดับ "สูงมาก" (Excellent) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2) การเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์ และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม ผลการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายทั้ง 6 คน จากการประเมินของครูผู้สอนและผู้ปกครอง ซึ่งผ่านการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass Correlation Coefficient: ICC) Single Measures เท่ากับ .989 (95% CI = .936-.998) และ Average Measures เท่ากับ .995 (95% CI = .967-.999) (Koo & Li, 2016) ผลการประเมินทักษะทางอารมณ์และสังคมโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน (\bar{X} = 32.50) และหลังเรียน (\bar{X} = 72) ผลการประเมินหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี

ผลการใช้ชุดกิจกรรม	n	ก่อนเรียน	หลังเรียน
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	6	32.50	72
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)		10.17	7.13

ผลการเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึมจำแนกตามองค์ประกอบของการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (SEL) พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมคะแนนของกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้นทุกองค์ประกอบ การตระหนักรู้ในตนเอง เพิ่มขึ้นจาก 6 คะแนน เป็น 16 คะแนน การจัดการตนเอง เพิ่มขึ้นจาก 6 คะแนน เป็น 13 คะแนน การตระหนักรู้สังคม เพิ่มขึ้นจาก 9 คะแนน เป็น 21 คะแนน ทักษะสัมพันธ์ภาพเพิ่มขึ้นจาก 10 คะแนน เป็น 19 คะแนน และการรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ เพิ่มขึ้นจาก 2 เป็น 4 คะแนน จะเห็นได้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่น ส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กที่มีภาวะออทิซึมในทุกองค์ประกอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตระหนักรู้สังคม และทักษะปฏิสัมพันธ์ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึมจำแนกตามองค์ประกอบของการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (SEL)

ทักษะทางอารมณ์และสังคม	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1) การตระหนักรู้ตัวเอง	6	16
2) การจัดการตนเอง	6	13
3) การตระหนักรู้สังคม	9	21
4) ทักษะสัมพันธ์ภาพ	10	19
5) การรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ	2	4

ผลการเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม พบว่า หลังการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคม มีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้นกว่าก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี

การประเมิน	N	df	\bar{X}	S.D.	Z	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	6	5	32.50	10.17		
หลังเรียน	6	5	72.00	7.13	-2.207 ^b	** .027

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ขนาดของผลกระทบ (Effect Size) ความสำคัญในทางปฏิบัติ ขนาดของผลกระทบจะแสดงให้เห็นความสำคัญและผลจากการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่น ด้วยกลุ่มเป้าหมายขนาดเล็ก (จำนวน 6 คน) โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จากค่าสถิติทดสอบ Z ตามสูตรสำหรับสถิติ Wilcoxon Signed-Rank Test พบว่าได้ค่า ขนาดของผลกระทบ $r = 0.90$ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของ Cohen (1988) ซึ่งกำหนดว่าค่า r ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือเป็นผลกระทบในระดับใหญ่ จึงถือว่าขนาดของผลกระทบในระดับใหญ่มาก สอดคล้องกับคะแนนเฉลี่ยทักษะทางอารมณ์และสังคมที่เพิ่มขึ้นจาก 32.50 คะแนน เป็น 72 คะแนน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี บูรณาการกิจกรรมให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของ CASEL มีการปรับให้สอดคล้องกับระดับพัฒนาการของเด็กในช่วงอายุ 3-5 ปี ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และเปรียบเทียบคุณลักษณะให้เป็นไปตามเกณฑ์กับพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยของรังสิริศม์ วงศ์อุปราช และ ศศิลักษณ์ ชัยนิกิจ เรียงลำดับจากง่ายไปหายากและซับซ้อนขึ้น เด็กมีคะแนนทักษะทางอารมณ์และสังคมสูงขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คะแนนโดยรวมของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 การเพิ่มขึ้นนี้สังเกตได้ชัดเจนจากคะแนนที่ประเมินโดยทั้งครูผู้สอนและผู้ปกครองสำหรับเด็กแต่ละคน ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กทั้ง 6 คน เพิ่มขึ้นจาก 32 คะแนนก่อนเรียน เป็น 72 คะแนนหลังเรียน แสดงให้เห็นถึงคะแนนที่เพิ่มสูงขึ้นในเด็กแต่ละคนอย่างชัดเจน กลุ่มเป้าหมายคนที่ 1 คะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มจาก 46 เป็น 83 คะแนน กลุ่มเป้าหมายคนที่ 2 คะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มจาก 23 เป็น 66 คะแนน กลุ่มเป้าหมายคนที่ 3 คะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มจาก 32 เป็น 67 คะแนน กลุ่มเป้าหมายคนที่ 4 คะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มจาก 35 เป็น 72 คะแนน กลุ่มเป้าหมายคนที่ 5 คะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มจาก 19 เป็น 66 และในกลุ่มเป้าหมายคนที่ 6 คะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มจาก 40 เป็น 78 คะแนน การเพิ่มขึ้นของคะแนนนี้ ปรากฏในทุกองค์ประกอบของทักษะทางอารมณ์และสังคม ซึ่งได้แก่ การตระหนักรู้ในตัวเอง (Self-awareness), การจัดการตัวเอง (Self-management), การตระหนักรู้สังคม (Social awareness), ทักษะสัมพันธ์ภาพ (Relationship skills) และการรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ (Responsible decision-making) ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ชุดกิจกรรมมีประสิทธิผลในการส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายากและซับซ้อนขึ้น เพิ่มทักษะที่เริ่มจากเรื่องใกล้ตัวไปจนไกลตัว และเรียนรู้เรื่องที่ได้ชัดเจนไปสู่เรื่องของนามธรรมที่มีความซับซ้อนแต่ยังคำนึงถึงเหมาะสมกับตามอายุพัฒนาการของเด็กเพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถของพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับวาริรัตน์ แยมประดิษฐ์ (2564) ที่ได้คัดเลือกกิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็น 3 ระดับ คือ การเคลื่อนไหวพื้นฐาน การเคลื่อนไหวที่ออกแรงเพิ่มขึ้น และการเคลื่อนไหวที่มีความซับซ้อน เพื่อให้เด็กได้ใช้ความคิด ได้แก้ไขปัญหา ได้ตัดสินใจ วางแผนเพื่อให้กิจกรรมสำเร็จโดยพิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบ ผลการใช้ชุดกิจกรรมทางกายด้วยการเล่นตามแนวคิดเอซีพี เพื่อส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิซึม มีระดับพัฒนาการทักษะทางอารมณ์และสังคมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมที่ออกแบบสามารถช่วยพัฒนาทักษะดังกล่าวได้จริง กิจกรรมการเคลื่อนไหวช่วยกระตุ้นระบบประสาทสัมผัสหลายด้าน เช่น การทรงตัว การประสานงานระหว่างมือ-ตา และการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ เด็กออทิซึมจำนวน

มากมีปัญหาด้านประสาทสัมผัส (sensory processing difficulties) (Tomchek & Dunn, 2007) การจัดกิจกรรมที่เน้นการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องจึงมีส่วนช่วยให้เด็กสามารถควบคุมร่างกายและอารมณ์ได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มความมั่นใจในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น Constructive (กิจกรรมสร้างสรรค์) การเล่นที่มีการสร้างสรรค์ เช่น การต่อบล็อกหรือสร้างหอคอย เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนา ทักษะการคิดเชิงเหตุผล และการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม การที่เด็กได้ตัดสินใจและรับรู้ผลลัพธ์จากการกระทำของตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ Piaget (1952) ที่ระบุว่า เด็กเรียนรู้ผ่านกระบวนการ "การลงมือทำ" (learning by doing) และเกิดความเข้าใจโลกผ่านประสบการณ์ Participatory (กิจกรรมมีส่วนร่วม) การเล่นที่ต้องอาศัยความร่วมมือ เช่น การเล่นเป็นคู่หรือการทำงานกลุ่มเล็กๆ เป็นโอกาสสำคัญให้เด็กออกที่ซิมได้ฝึกฝนการสื่อสาร แบ่งปัน และเจรจากับเพื่อน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (SEL: Social and Emotional Learning) ที่มุ่งเน้นความตระหนักรู้ในตนเอง ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และการรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ (Collaborative for Academic, Social, and Emotional Learning (CASEL, 2020)) ด้วยการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยกลุ่มเดียววัดสองครั้ง (One-Group Pretest-Posttest Design) ยังมีข้อจำกัดในการสรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่สองตัวขึ้นไป จึงต้องมีการสรุปผลอย่างระมัดระวังเนื่องจากอาจมีปัจจัยแทรกซ้อนหรือปัจจัยสภาพแวดล้อม อีกทั้งยังดำเนินการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass Correlation Coefficient: ICC) เพื่อให้เกิดความเที่ยงของการประเมินระหว่างผู้ประเมิน อีกทั้งด้วยกลุ่มเป้าหมายที่มีขนาดเล็ก ส่งผลต่อผลลัพธ์การวิจัยที่จะไม่สามารถอ้างอิงไปสู่ประชากรกลุ่มใหญ่กว่าได้ การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จากค่าสถิติทดสอบ Z ตามสูตรสำหรับสถิติ Wilcoxon Signed-Rank Test ขนาดของผลกระทบ $r = 0.90$ ที่ทำให้เห็นถึงผลกระทบของชุดกิจกรรมทางกายที่ส่งผลต่อทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็กที่มีภาวะออทิซึม แต่อย่างไรก็ตามการวิจัยนี้ได้มีการศึกษาในบริบทเฉพาะ ซึ่งต้องการการศึกษาซ้ำในอนาคตด้วยระเบียบวิธีวิจัยที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ การนำกิจกรรมเอซีพีไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการดูแลเด็กออทิซึมในชีวิตประจำวัน เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคมอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานด้านการศึกษาควรบูรณาการการใช้กิจกรรมดังกล่าวเข้ากับโปรแกรมฝึกอบรมผู้ปกครองและครูผู้สอน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการดูแลเด็กออทิซึม
- 2) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ควรสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่บูรณาการแนวคิดเอซีพีเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษและส่งเสริมการพัฒนาครูการศึกษาพิเศษและนักกิจกรรมบำบัดให้มีความรู้ในการประยุกต์ใช้กิจกรรมเอซีพีอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาผลของกิจกรรมเอซีพีต่อทักษะด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการสื่อสารภาษา การปรับตัวในชีวิตประจำวัน หรือทักษะการเรียนรู้เชิงวิชาการ
- 2) ควรเพิ่มระยะเวลาการทดลองและติดตามผลระยะยาว เพื่อประเมินความคงทนของพัฒนาการ
- 3) ศึกษาการปรับใช้กิจกรรมเอซีพีกับเด็กในช่วงวัยอื่นๆ หรือกลุ่มเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่น เพื่อทดสอบความหลากหลายและความยืดหยุ่นของแนวคิดนี้
- 4) ควรพิจารณารูปแบบการวิจัยที่มีการควบคุมกลุ่มตัวอย่างที่เข้มงวดและลดปัจจัยแทรกซ้อนอื่นๆ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลลัพธ์มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2560). แนวทางส่งเสริมการเล่นในเด็กออทิซึม. สืบค้นจาก <https://www.happyhomeclinic.com/au33-autistic-play-promotion.htm>.

- ธิดา พิทักษ์สินสุข. (2561). EF กับ การเล่นเกมอิสระ (Free Play). ใน สุภาวดี หาญเมธี, ธิดา พิทักษ์ สินสุข & ภาวนา อารามฤทธิ์. (บรรณาธิการ). *คู่มือพัฒนาทักษะสมอง EF Executive Functions สำหรับครูปฐมวัย*. (น. 193-198). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และ สถาบัน RLG (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป) บริษัท รักลูกกรุ๊ป จำกัด.
- ปัญญาธิ์ จงไพบูรณ์พัฒนา. (2563ก). *ชวนคุณพ่อคุณแม่่มือใหม่ ทำความเข้าใจกับพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของลูกน้อย*. สืบค้นจาก https://www.phyathai.com/th/article/2549-welcome_new_parents_to_learn_more_about_child_emotional_development_branchpyt2?srsid=AfmBOoq7BD1MxtNeHU6ACvBjAS8mNtuoWAJ-ECIbn3My5Y1kbfsvODdg.
- พินดา ศิริอำพันธ์กุล, ชิดกมล สังข์ทอง, จุไรรัตน์ ก็ียง, อิสราภา ชื่นสุวรรณ และ ดิเรยา เลิศหัตถศิลป์. (2561). *ชุดโครงการแนวทางการพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตเด็กเลี้ยงยากช่วงปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- เพ็ญแข ลิ้มศิลา. (2545). *ออทิสซึมในประเทศไทยจากตำราสู่ประสบการณ์*. เอกสารประกอบบรรยายพิเศษ การประชุมระดับชาติเรื่อง ครู หมอ พ่อแม่: มติการพัฒนาศักยภาพของบุคคลออทิสติก. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภาคินี มานะแท้. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลของพ่อแม่กับพฤติกรรมเลี้ยงดูบุตรออทิสติกวัยรุ่น*. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รังสิริศม์ วงศ์อุปราช และ ศศิลักษณ์ ชัยนิกิจ. (2561). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์สำหรับเด็กปฐมวัย*. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 19(1), 166-167.
- วาริรัตน์ แยมประดิษฐ์. (2564). *ชุดกิจกรรมทางกายเชิงบูรณาการ เพื่อเสริมสร้างการคิดเชิงบริหารของนักเรียนปฐมวัย*. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขภาพศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศูนย์พัฒนาองค์ความรู้ด้านกิจกรรมทางกายประเทศไทย (TPAK). (2563). *คู่มือกิจกรรมทางกายประจำบ้าน*. นนทบุรี: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย, การกีฬาแห่งประเทศไทย, มหาวิทยาลัยมหิดล, และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2564). *การส่งเสริมกิจกรรมทางกายในเด็กด้วยการเล่นตามแนวคิด ACP (Active Child Program)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- สสส. & ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ. (ม.ป.ป.). *โครงการ “นวัตกรรม Active Play”*. สืบค้นจาก <https://www.cea.or.th/storage/app/media/Project-pdf/Factsheet-Active-Play-Project.pdf>.
- อรุณฉัตร คุรุวานิชย์. (บรรณาธิการ). (2564). *การพัฒนาทักษะทางด้านการจัดการอารมณ์และสังคม (Social Emotional Learning: SEL) และการจัดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับที่บ้าน (Home Based Learning: HBL)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- Aaker, D. (1991). *Managing Brand Equity: Capitalizing on the Value of a Brand Name*. New York: The Free Press.
- Anderson, J. K., & Bailey, S. J. (2010). *The importance of play in early childhood development*. (Mont Guide MT201003HR). MSU Extension. Montana State University.
- CASEL. [n.d.]. *SEL assessment guide*. Retrieved from <https://measuringSEL.org/assessment-guide/?accessform=true&position=Teacher>.
- Koo, T. K., & Li, M. Y. (2016). A guideline of selecting and reporting intraclass correlation coefficients for reliability research. *Journal of Chiropractic Medicine*, 15(2), 155-163.

National Institute of Mental Health. (2018). *Autism Spectrum Disorder*. Retrieved from <https://www.nimh.nih.gov/health/topics/autism-spectrum-disorders-asd#hts-intro>.

Piaget, J. (1952). *The origins of intelligence in children*. New York: International Universities Press.

Scott D. Tomchek & Winnie Dunn. (2007). Sensory Processing in Children With and Without Autism: A Comparative Study Using the Short Sensory Profile. *The American Journal of Occupational Therapy*, 61(2), 190-200.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2026 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).